

γεια αὐταὶ εἶναι αἱ μόναι ἴσως, ποὺ δύνανται νὰ δώσουν ἱκανοποιητικώτερον εισόδημα ἀπὸ τὴν σταφιδοκαλλιέργειαν. Τὸ ποῖον εἶδος ὀπωροφόρων θὰ καλλιεργηθῆ εἰς ἐκάστην περιοχὴν ἀνάγεται εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν εἰδικῶν τεχνικῶν τῆς Γεωργικῆς Ὑπηρεσίας, θὰ προτιμηθοῦν δὲ καὶ θὰ ὑποδειχθοῦν φυσικὰ τὰ ἐξαγώγιμα εἶδη καὶ ποικιλία.

Οἱ Ἕλληνες σταφιδοκαλλιεργηταὶ εἶναι ἀρκετὰ εὐφρεῖς καὶ ἰδιαιτέρως τῶν πεδινῶν περιοχῶν, προοδευτικοὶ καὶ μορφωμένοι, ὥστε νὰ ἀντιληφθοῦν τὸ συμφέρον των καὶ νὰ ἐφαρμόσουν τὰς ὑποδείξεις τῶν κρατικῶν ὀργάνων, ἀρκεῖ μόνον τὸ Κράτος νὰ τοὺς δώσῃ πλήρως τὰ οικονομικὰ μέσα τῆς πραγματοποιήσεως τῆς προγραμματισθεσῆσῃ μετατροπῆς τῆς καλλιέργειας των, ἥτοι τὸ ἀπαιτηθὸν κεφάλαιον διὰ τὴν ἀρχικὴν ἐγκατάστασιν τῆς φυτείας καὶ

στηρίξη ἴσως τὴν πείραν του, εἶμαι εἰς θέσιν νὰ γνωρίζω ὅτι εἶναι ἀπλοὶ λογικοὶ συλλογισμοὶ Δὲν εἶναι δηλαδὴ ἐπιστημονικὰ δεδομένα καὶ ἐπομένως δὲν πρέπει νὰ ἐφαρμοσθοῦν ἀπὸ τοὺς ἀμπελοουργούς.

Ἡ ἐπιστήμη σήμερον δὲν βασιζέται εἰς τοὺς λογικοὺς συλλογισμοὺς ἀλλὰ εἰς τὰ συστηματικὰ ἐπὶ τοῦ ἀγροῦ πειράματα τὰ ὁποῖα συλλομβάνουν ὅλους τοὺς ἀσταθμίτους ἀπὸ τὴν φαντασίαν παράγοντας. Ἡ λογικὴ τοῦ ἀνθρώπου ἐλέγχεται μόνον μὲ τοὺς ἀριθμούς ἢ μὲ τὴν μακροχρόνιον πείραν.

Ὡστε ἡ πρότασις τοῦ κ. Γιαννοπούλου ἔχει ἀξίαν μόνον διὰ τοὺς ἐρευνητὰς καὶ ἀρμόδιον διὰ τοιαῦτα πειράματα εἶναι τὸ Ἴνστιτούτον Σταφιδῶν Πύργου.

Μετὰ τιμῆς
Ν. ΣΚΛΗΡΟΣ
τέως Διευθυντῆς
τῆς Γεωργ. Σχολῆς Πατρῶν

τοῦ ἀρδευτικοῦ συστήματος ὅπου ἀπαιτηθῆ τοῦτο, καὶ τὰ ἔξοδα καλλιέργειας καὶ λιπάνσεως κατὰ τὰ ἐνδιάμεσα ἔτη, μέχρις ἀποδόσεως τῆς φυτείας εἰσοδήματος, ἴσου τουλάχιστον πρὸς τὸ ἀπωλεσθέν ἐκ τῆς σταφιδοκαλλιέργειας, διὰ δανείων ἀτόκων ἢ μὲ μικρὸν ἐπιτόκιον, ἐξοφληθσομένην, μετὰ τὴν ἀπόδοσιν τῶν νέων φυτειῶν εἰσοδήματος ἀνωτέρου τοῦ παλαιοῦ καὶ ἐκ τοῦ πλεονάζοντος αὐτοῦ εἰσοδήματος.

Παραλλήλως θὰ πρέπει τὸ Κράτος νὰ καταβάλλῃ κατ' ἔτος εἰς τοὺς καλλιεργητὰς αὐτοὺς ἀποζημίωσιν, ἴσην πρὸς τὴν μείωσιν τοῦ ποσίου εἰσοδήματός των. Τὸ ποσὸν τῆς ἀποζημίωσεως ταύτης θὰ πρέπει νὰ ἐξευρίσκηται διὰ τῆς ἀφαιρέσεως ἐκ τῆς ἀξίας τοῦ μέσου ὄρου τοῦ παλαιοῦ εἰσοδήματος ἐκάστου 1) ἀπάντων τῶν ἐξόδων ἄτινα θὰ κατέβαλεν ὁ καλλιεργητὴς διὰ τὴν ἀπόλειψιν τοῦ εἰσοδήματος τούτου πλὴν τῶν ἡμερομισθίων αὐτοῦ καὶ τῆς οἰκογενείας του καὶ 2) ἀπάντων τῶν καθαρῶν εἰσοδημάτων ἐκ τῆς νέας καλλιέργειας του καὶ τῶν τυχόν ἄλλων μετ' αὐτῆς συγκαλλιέργειῶν, ὡς ἐπίσης καὶ τῶν ἀπολαμβανομένων τυχόν ἡμερομισθίων αὐτοῦ καὶ τῆς οἰκογενείας του ἢ δυναμένων νὰ ἀποληφθοῦν αὐτὸν μόνον ἐξ ὀκνηρίας μὴ πραγματοποιημένων, ἐπὶ πλέον ἐκείνων, ἅτινα θὰ τοῦ ἐπέτρεπον νὰ ἀπολαύσῃ αἱ καλλιεργητικαὶ φροντίδες τῆς παλαιᾶς του καλλιέργειας.

Οὕτω ὅταν τὸ Κράτος ἐξασφαλίσῃ τὴν ἀνευ οὐδεμιᾶς θυσίας μετατροπὴν τῆς καλλιέργειας τῶν πεδινῶν περιοχῶν, οὐδεμίαν ἀντίρρησην θὰ προβάλλουν οἱ καλλιεργηταὶ εἰς τὰς Κρατικὰς ἐπιδιώξεις καὶ ὁ σκοπὸς θὰ ἐπιτευχθῆ πλήρως.

Ἐὰν ὁμως τὸ Κράτος δὲν ἀντιμετωπίσῃ τὸ ζήτημα μετὰ τῆς ἀπαιτουμένης παρρησίας καὶ εὐθύτητος καὶ ἀρχίσῃ, ὡς συνήθως, τὰ ἡμίμε-